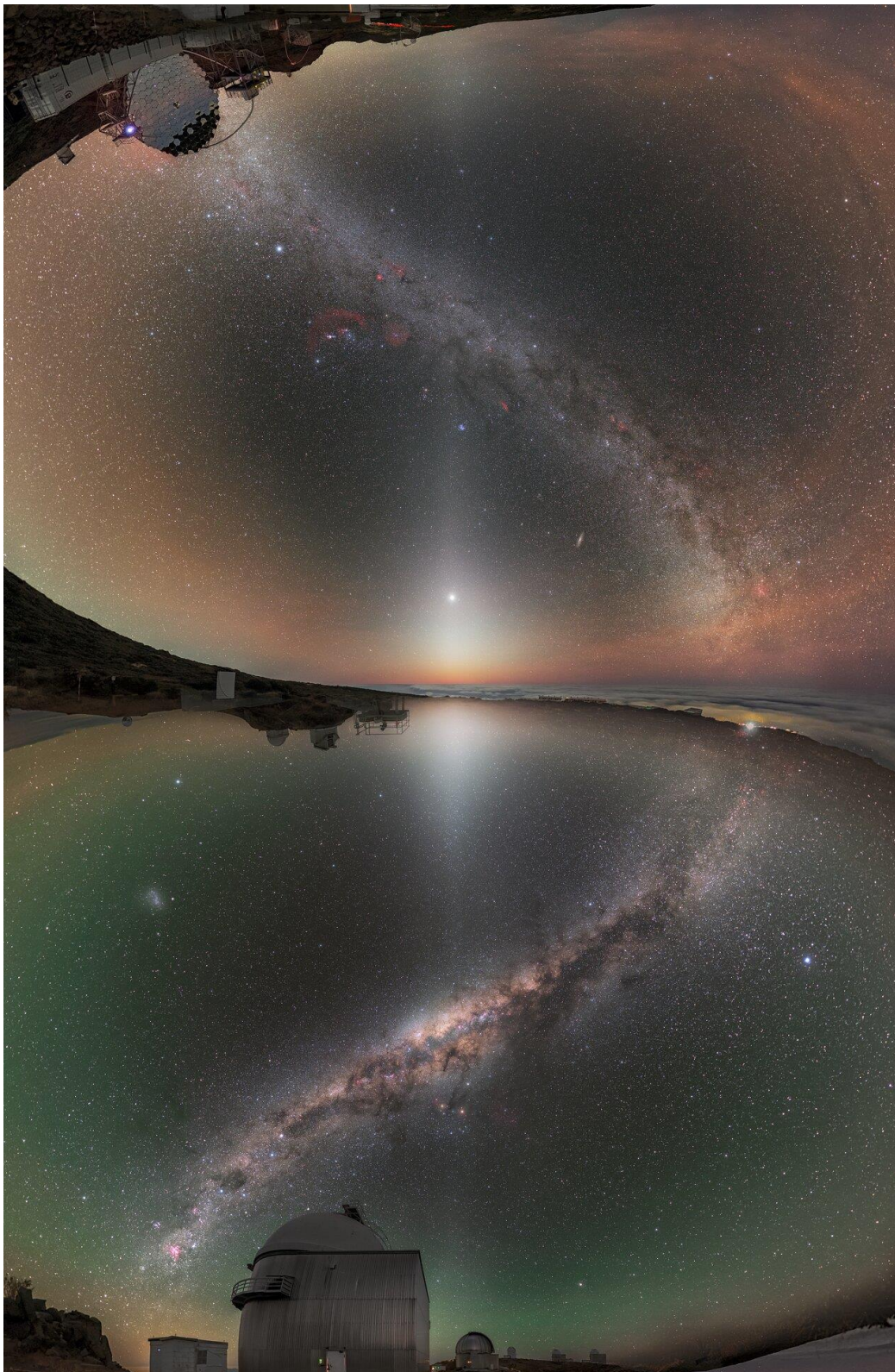

Nebe ze dvou polokoulí

Technické informace:

Oba snímky vznikly identickým vybavením: Canon 6D (modifikované) a objektivem 24 mm. Jsou to panoramatické snímky z jednotlivých 15s expozic při f2.2 a ISO 10000 na stativu s

panoramatickou hlavou. Snímky byly jednotně předupraveny v Adobe Lightroom (jas, křivky, barvy, kontrast a redukce šumu) a seskládány v PTGui. Výsledný obrázek byl barevně kalibrován v Adobe Photoshop.

Datum a místo pořízení:

Observatoře ESO La Silla před rozbřeskem 13. dubna 2016 (spodní část obrázku), IAC Observatoř Roque de los Muchachos na La Palmě po soumraku 19. února 2020.

O fotografii:

Dva fotografové, dvě zemské polokoule, jedna obloha. Pohled k ní je limitován obzorem, a tak v jednom okamžiku na jednom místě můžeme uvidět jen polovinu výhledu do vesmíru. Ale co když – i bez nutného cestování mimo naši planetu – existuje způsob zaznamenat sféru celou? Pak by výsledky vypadaly takto. S fotografem Juanem C. Casadem jsme se zaměřili na záznam nebeského výhledu ve specifické části roku tak, abychom své výhledy dokonale prolnoili v jeden a získali celosférickou mozaiku Mléčné dráhy i zvířetníkového světla z obou polokoulí. Mozaika zachycující nebe severní a jižní polokoule v tomto období odhaluje celou Mléčnou dráhu od severu k jihu (v obou místech procházející nadhlavníkem), a proti tomu o galaktický sklon $60,2^\circ$ také [pás zvířetníkového světla](#) – pohled do Sluncem nasvětleného prašného disku okolo centra Sluneční soustavy, do kterého se díváme z boku. Můj výhled pochází z observatoře [ESO La Silla](#) (před rozbřeskem 13. dubna 2016), Juanův z [IAC Observatoře Roque de los Muchachos](#) na La Palmě (po soumraku 19. února 2020). To, co je viděné z jedné polokoule po soumraku má svůj protějšek na druhé zemské polokouli před rozbřeskem. A někde mezi tím leží Slunce, které namísto rukou zakrýváme zemským obzorem. Pro dokonalé „svázání“ výhledů k nebi z jihu i severu bylo tedy zapotřebí fotografovat z míst se stejnou hodnotou zeměpisné šířky, jen (pochopitelně) na opačných stranách od rovníku. Na severní části je vidět podél obzoru výrazné načervenalé [airglow](#) (přirozené záření zemské atmosféry) způsobené emisí radikálů OH, která je většinou nejvýraznější po soumraku; jižní svítí zelenou září (emise kyslíku) vzduchem, jejíž viditelnost je trvalejší a v důsledku několika řetězových reakcí ve vzduchu [může setrvat](#) až do rána. Mimo Mléčnou dráhu jsou v období kolem březnové rovnodennosti na tmavé obloze dobře viditelné 2 severní a 2 jižní galaxie: v pohledu od La Palmy galaxie v Andromedě (M31) a v Trojúhelníku (M33) Triangulum, v pohledu z La Silla pak Magellanova mračna. Gegenschein, v překladu „[protisvit](#)“ (část zvířetníkového světla) je také vidět - jako slabý protějšek na obou hemisférách 180 stupňů od kuželů zvířetníkového světla.